

Війна, безумовно, дуже вплинула на ведення земельних справ Україні, та не знищила їх. Законодавчі органи зробили умови, які сприяють розвитку земельних відносин, навіть у воєнний стан. Запровадження спеціального механізму повною мірою відповідає вимогам воєнного часу та має допомогти підвищити ефективність використання землі й реалізувати надважливе завдання забезпечення продовольчої безпеки нашої країни.

Список використаних джерел

1. Алла Сницар. Особливості регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану. URL: https://jurliga.ligazakon.net/analytics/211625_osoblivost-regulyuvannya-zemelnykh-vidnosin-v-umovakh-vonnogo-stanu

2. Дмитро Груба. Земельні відносини за новими правилами: що змінилося в Україні. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/zemelne-agrame-pravo/zemelni-vidnosini-za-novimi-pravilami-shcho-zminilosya-v-ukrayini.html>

3. Маргарита Татарова. Як вплинула війна на ринок землі в Україні?. URL: https://uz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/EA015848

4. Олег Громов. Ринок землі успішно працює попри війну. Газета кабінету Міністрів України// Урядовий кур'єр. URL: <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/rinok-zemli-uspishno-pracyuye-popri-vijnu/>

УДК 338.432:574:332.33

ЗНАЧЕННЯ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ АГРОЕКОСИСТЕМИ У ВИКОРИСТАННІ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Панасюк О.П., старший викладач кафедри геодезії, землеустрою та земельного кадастру, olga600917@ukr.net

Одеський державний аграрний університет, м.Одеса, Україна

Проблема екологічної кризи є актуальною в наукових міжнародних колах з ХХ століття і не втрачає своєї актуальності і в теперішній час. Основні елементи агроєкосистеми, через відсутність підтримки, регулювання і контролю людиною, втрачають свою стійкість, тому численні дослідження вказують, що сучасний стан агроєкосистеми є незадовільним. Адже, на їх функціонування впливають безліч негативних факторів, серед яких найбільш вагомими є: недотримання вимог науково-обґрунтованого ведення сільського господарства, зокрема недотримання сівозмін, деградація ґрунтів, зниження їх продуктивності, глобальне потепління клімату, порушення гідрологічного режиму тощо.

Серед науковців, які досліджують проблему збалансованого розвитку агроєкосистеми багато вітчизняних вчених, а саме: науковий колектив Інституту агроєкології і природокористування НААН Фурдичко О.І., Дребот О.І., Парфенюк А.І., Волкогон В.В., Тараріко Ю.О та ін. [3].

Теоретичну й методологічну базу дослідження даної проблеми, становлять висновки науковців щодо сталого розвитку, якого можна досягти, якщо економічне зростання, матеріальне виробництво та споживання будуть здійснюватись в межах, які визначаються здатністю екосистеми до відновлення, поглинання забруднення і підтримки життєдіяльності теперішніх і майбутніх поколінь. Таким чином, збереження природи є нерозривним з питаннями зростання, тому розуміння збалансованого розвитку є загально визнаним, як поєднання економічних, соціальних та складових розвитку [2].

Численні дослідження вказують, що в плані збереження агроєкосистем гостро стоїть проблема цільового призначення сільськогосподарських угідь, безпосередньо природних кормових угідь, які нещадно розорюються, замість того, щоб проводити на них корінне покращення, чим призводять до руйнівних ерозійних процесів, до порушення водного балансу, що особливо шкідливо в умовах глобального потепління і посилення посушливості клімату. Не менш важливою проблемою є недотримання системи сівозмін, яка максимально виконує основну біологічну функцію та позбавляє посіви сільськогосподарських культур від зайвого застосування хімічних засобів захисту рослин.

Забезпечення збалансованого розвитку не можна вважати технічною проблемою, для розв'язання якої можна застосувати нові технології або технічні засоби. Ця проблема повинна внести зміни в суспільні відносини і сформувати таке суспільство, яке не здатне руйнувати середовище свого існування. Для вирішення цього важливого питання застосовується Концепція збалансованого розвитку, яка передбачає реалізацію цілісної системи принципів діяльності.

Принципи збалансованого розвитку нерозривно пов'язані з загальнолюдськими моральними принципами (справедливість, солідарність, відповідальність перед поколіннями, гендерна рівність, ліквідація бідності тощо).

Вирішення питання створення збалансованого розвитку має соціальний характер, адже екологічні проблеми можуть бути вирішені спільно з іншими соціальними проблемами за допомогою соціальних перетворень – зміни суспільних відносин та існуючих соціально-політичних систем [2].

На рисунку 1 представлені найбільш вагомні системо утворюючі принципи збалансованого розвитку.

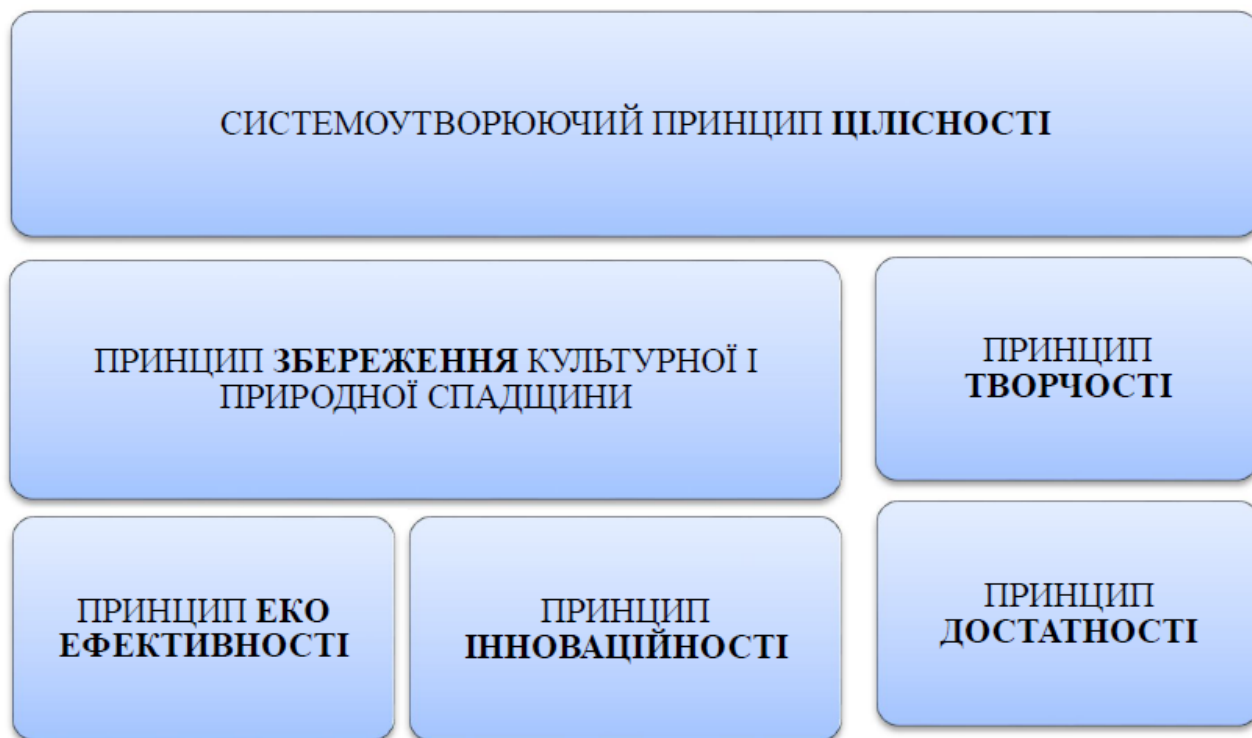

Рис. 1. Цілісна система принципів діяльності Концепції збалансованого розвитку

Досягти збалансованого розвитку агроєкосистеми можна завдяки переходу від розроблення фіксованих планів, що швидко стають застарілими, до створення адаптивної системи, яка постійно оновлюється і поліпшується, а також від відмови від проектів, які потребують зовнішньої допомоги до розквіту, який враховує власні можливості країни.

Відповіддю на виклик часу стала саме Концепція сталого розвитку, яка є альтернативою панівній моделі сучасного росту, та не поєднує всіх складових розквіту. Концепція сталого розвитку є суспільним ідеалом та вказує напрямок для створення суспільства, яке повинно розвиватись у гармонії з природою [1].

Глобальна концепція сталого розвитку повинна стати підтвердженням відомого принципу «мислити глобально, а діяти локально», тому її реалізація має здійснюватися на регіональному рівні, в першу чергу.

Нажаль, Концепція сталого розвитку, яка була прийнята на період до 2025 року, не впроваджується в дію через російську військову агресію, тому питання залишається відкритим і актуальним.

Проблема збалансованого розвитку агроєкосистеми є надзвичайно важливою для держави в цілому, тому державна влада повинна спрямувати свою політику, щодо охорони і раціонального використання земель, на систему екологічних, економічних, правових та організаційних заходів природоохоронного, ресурсозберігаючого та відтворювального характеру. У випадках здійснення організації або зміни територіального устрою сільськогосподарських підприємств необхідно узгоджувати екологічні, економічні

і соціальні інтереси суспільства та дотримуватися екологічної збалансованості й стабільності агроландшафтів [4].

Ідея сталого розвитку може бути ключовим питанням у консолідації українського суспільства, визначенні державних пріоритетів і перспектив соціально-економічних перетворень в Україні та виборі розвитку агроєкосистеми.

Список використаних джерел:

1. Мазур К.В. Економічні важелі впливу на збалансований розвиток агроєкосистеми. *Економіка АПК*. 2019. №10. с.7-15

2. Мостовяк І.І. Інтегрована система захисту рослин у формуванні збалансованих агроєкосистем. *Науково-практичний журнал: Збалансоване природокористування*. №1. 2020. С.8 - 17

3. Наукові основи формування збалансованих агроєкосистем України: монографія /за науковою редакцією академіка НААН О.І.Фурдичка. Київ: ДІА. 2021. 320 с.

4. Павлов О.І. Агропродовольча сфера України, як об'єкт національної безпеки. *Економіка АПК*. 2014. №2. С. 97-103

UDC: 711.4(474.3)

URBAN DEVELOPMENT AS A FACTOR INFLUENCING THE SOCIETY IN LATVIA

Silinkina E.

Postgraduate student at the Faculty of Education
and Management, silinkina.e@gmail.com

Daugavpils University of Latvia

***Background.** According to the United Nations Commission on Population and Development, more than half of the world's population (about 56 percent) now lives in cities. This number is expected to increase, almost all population growth will occur by increasing the number of urban residents (60% by 2030 and approximately 68% by 2050)[1]. Latvia is a perfect example in this context. Now the majority of the population lives in cities: 1,282 million people out of 1,883 million residents or 68% and in the countryside – 593 thousand people or 32%. More than half of the population lives in Riga and the Riga region. More than a half of Ukrainian internally displaced persons (from the total number of about 40 thousand in Latvia) staying in these territories.*

But in the case of Latvia this trend is not positive. According to statistics, Latvia's population is decreasing and getting old [2]. The Latgale region is considered quite